ΕΤΟΣ Γ΄ ΒΑΡΝΑ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1893.—ΠΕΜΠΤΗ ΑΡΙΘ. 284

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐσωτερικοῦ
Ετησία . . . . . λέβα 15
Εξάμηνος . . . . . » 8
Ἐξωτερικοῦ:
Ετησία . . . . φράγκα 20
Εξάμηνος . . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ἀ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τοιαύτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ λέβου

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΛΑΜΨΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗι

Ο Κ. ΛΑΤΑΣ, Η ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΥ

Συνέχεια καὶ Τέλος

——

Μετὰ δύο ἡμέρας προσεκλήθη νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸ μέγα καὶ ἀπέραντον οἰκοδόμημα τοῦ γυναικείου Συλλόγου. Ὁλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν θρησκευμάτων ἦσαν προσκεκλημένοι. Ὁλοι οἱ ἐπίσημοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐπίσης προσεκλήθησαν. Εἰς αἴθουσαν δὲ ἀπέραντον ἐν ᾗ παρεκάθηντο δύο χιλιάδες γυναῖνες ἐξ ὅλων τῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐκ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης παρουσιάσθη ὁ ἡμέτερος ἱεράρχης δεχόμενος τὰς εὐγενεῖς περιποιήσεις τῆς προέδρου κ. Πάλμεν καὶ ἄλλων κυριῶν. Μετὰ μικρὰν εἰσαγωγὴν τῆς προέδρου, ὁ λόγος ἐδόθη πρῶτον εἰς αὐτόν. Ὡμίλησεν ἐπὶ εἴκοσι περίπου λεπτὰ τῆς ὥρας. Τὸ θέμα τοῦ λόγου ἐν περιλήψει ἦτο, ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ τῶν συλλόγων καὶ ἰδίως τοῦ Συλλόγου τῶν θρησκειῶν τῆς γῆς μόνοι οἱ μεγαλεπήβουλοι νόες τῆς Ἀμερικῆς ἠδύναντο νὰ κατορθώσωσι. «Χαίρω δὲ καὶ ἀγάλλομαι καὶ ἐγώ, ἐπέλεγεν ὅτι θὰ γραφῇ τὸ ὄνομά μου ἐν ἐκείνῃ τῇ σελίδι τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου ἥτις ἦτο πάντοτε λευκὴ ἐξ ἀρχῆς τῆς δημιουργίας καὶ ἀνέμενεν ἐν τῷ διαστήματι τῶν αἰώνων, τὸ κονδύλιον καὶ τὴν μελάνην τοῦ θρησκετικοῦ Συνεδρίου τῆς ἐκ Σικάγου παγκοσμίου ἐκθέσεως. Χαίρω δέ πρὸς τούτοις καὶ ἀγάλλομαι διότιὅπου δήποτε τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εὑρεθῶ βλέπω ζῶντας θαρρῶ τοὺς ἐνδόξους προγόνους μου. Οντως, μεταβὰς εἰς τὴν πρωτεύουσαν Οὐασιγκτὼν, καὶ περιεργαζόμενος ἐπίστευον, ὅτι εὑρίσκομαι εἰς τὰς παλαιὰς Αθήνας. Καὶ ἤδη, ὁσάκις εἰσέρχομαι ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς ἐκθέσεως, νομίζω ὅτι εὑρίσκομαι εἰς τὰ ἔνδοξα Ολύμπια τῆς ἀρχαίας Ελλάδος. Οσάκις δὲ ἀτενίζω εἰς τὰ μεγαλοπρεπέστατα οἰκοδομήματα τῆς ἐκθέσεως καὶ ἔχω ἐνώπιόν μου τὴν ἑλληνικὴν τέχνην τοῦ δωρικοῦ, ἰωνικοῦ καὶ κορινθιακοῦ ρυθμοῦ φαντάζομαι ὅτι εὑρίσκομαι ἐπὶ τῆς Ακροπόλεως, ἐνώπιον τῶν Προπυλαίων τοῦ Ερεχθείου καὶ τοῦ ἐνδόξου Παρθενῶνος ! . . . Αλλὰ ἤδη, προσέθετο, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Σύλλογον τῶν ἐνδόξων κυριῶν τῆς Ἀμερικῆς παριστάμενος, ἔχω ἐνώπιόν μου αὐθις τὸ πνεῦμα καὶ τὰ γράμματα τῶν προγόνων μου διότι ὁ σκοπὸς τοῦ συλλόγου τούτου, ἀποβλέπει εἰς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τῆς γυναικὸς, ὑγιᾶ ἀνάπτυξιν αὐτῆς, εἰς τὸν ἀληθῆ αὐτῆς πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν ἐξίσωσιν αὐτῆς, ὡς ἀνθρώπου, πρὸς τὸν ἄνδρα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἠθικοῦ νόμου, ἀναγνωρίζω, ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος βασίζεται ἐπὶ τῆς εὐαγγελικῆς ρήσεως «οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· Πάντες ἡμεῖς εἷς ἐσμὲν ἐν Χριστῷ Ιησοῦ» τὴν ὁποίαν θεόπνευστον ρῆσιν ὁρῶ γεγραμμένην ἐν ἑλληνικῷ πνεύματι καὶ δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐνταῦθα. Ωστε τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα σὺν αὐτῷ ἀπανταχοῦ καὶ ὅπου δήποτε εὑρίσκομαι ἀπαντῶ τὴν Ελλάδα, ὡς ἐὰν οἱ ἀμερικανοὶ ἤνοιγον τοὺς τάφους τῶν ἐνδόξων ἑλλήνων καὶ μετέφερον καὶ διεσκόρπιζον ἐντὸς τῆς χώρας ταύτης ἐκείνων τὰ πολύτιμα ὀστᾶ καὶ τὴν κόνιν κ' ἐξ αὐτῶν ἀναγεννῶντο, νέοι ὡς τοὺς ἀρχαίους. Εὐλογῶ λοιπὸν τὸν Σύλλογον τῶν κυριῶν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοπνεύστου Εὐαγγελίου, χαιρετῶ δέ αὖθις πάντας τοὺς ἀμερικανοὺς καὶ τὰς ἀμερικανίδας ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ τῶν προγόνων μου ἐν τῷ ὀνόματι τῆς Ελλάδος, ἥτις ἀεννάως τὰ ἔθνη καταπλουτεῖ καὶ μεγαλύνει, τῆς μητρὸς τῶν τεχνῶν, τῆς σοφίας καὶ τῆς ποιήσεως, τῆς τροφοῦ τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ὑπερηφάνου, τῆς ἐνδόξου Ελλάδος! Χαιρετῶ τέλος τὴν γῆν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐν αὐτῇ ἀναστάσει τῆς ἀρχαίας Ελλάδος!»

Αὐτὴ εἶνε ἡ περίληψις τοῦ λόγου ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκείνῃ αἰθούσῃ τοῦ Γυναικείου Συλλόγου. Εἶνε ἀδύνατον νὰ σᾶς περιγράψω τὴν ἐπιδοκιμασίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν ὅλων τῶν ἐκεῖ παρισταμένων, χειροκροτήματα, φωναὶ τῶν κυριῶν ἀλλεπάλληλοι ὑπὲρ τῆς Ελλάδος. «Χαίρετε» ἔλεγον τὰ πνεύματα τοῦ Σωκράτους τοῦ Δημοσθένους τοῦ Αριστοτέλους καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων, χαῖρε τὸ πνεῦμα τῆς Ελλάδος». Καὶ ἄλλα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα μὲ συνεκίνησαν κ' ἐμὲ παρόντα ἐκεῖ τὸν συμπατριώτην σας μέχρι δακρύων. Η δὲ ἀντιπρόσωπος τῶν θρησκευμάτων τὸν ἠσπάζετο ὡς ἀδελφόν.

Ηδη ἑτοιμάζετο νὰ ὁμιλήσῃ ἐν Νέᾳ Υόρκῃ ἐν τῇ Συνόδῳ τῶν ἐκεῖ ἐπισκόπων καὶ ἱερέων, ἐνθα προσεκλήθη. Θὰ ὁμιλήσῃ δὲ, περὶ τῆς ἑλληνικῆς Εκκλησίας ὡς προμάχου τῶν χριστιανικῶν δογμάτων καὶ τῶν εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν. Ελπίζω, ὅτι ὁ λόγος του θὰ τύχῃ καὶ ἐκεῖ μεγάλης ὑποδοχῆς. Εχει δὲ ἤδη προσκλήσεις ἐκ δέκα τεσσάρων μεγαλοπόλεων τῆς πολιτείας τοῦ Τέξας, τῆς Οχάϊο καὶ τῆς Πανσυλβανίας, ἵνα μεταβῇ καὶ ὁμιλήσῃ καὶ ἐκεῖ. Θὰ ἔχῃ πλείστας προσκλήσεις ἐξ ὅλων τῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ θὰ μεταβῇ ἀπανταχοῦ ἵνα καταστήσῃ γνωστὸν ἐν Ἀμερικῇ τὴν μέχρι τοῦδε ἄγνωστον ἑλληνικὴν Εκκλησίαν. Ετι δὲ νὰ ἀναπτύξῃ καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ νέου τούτου κόσμου πρὸς τὴν Ελλάδα, ἐν τῷ ὀνόματι καὶ ταῖς εὐεργεσίαις πρὸς τὰ ἔθνη καὶ πρὸς τὸν κόσμον τῶν προγόνων ἡμῶν τῆς ἀρχαίας Ελλάδος.

——

ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΜΟΣ "ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ,,

——

Χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν καὶ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν καταθορυβυθέντων ἐπὶ τῷ φοβερῷ ἀκούσματι τοῦκαταποντισμοῦτοῦ ἀτμοπλοίου ἐπιτῇ ὑπονοιᾳ ὅτι ἐπέβαινον βαρναῖκαὶ οἰκογένειαι μεταφέρομεν τὴν παριγραφὴν τοῦ δυστυχήματος ἐκ τῶν Βυζαντινῶν Εφημερίδων.

Φοβερὸν δυστύχημα συνέβη τῇ ἑσπέρα τῆς 7 τρεχ. ἐν τῷ Βοσπόρῳ!

Τὸ ἀτμόπλοιον «Τραπεζοῦς» τῆς ἑταιρίας Αἰγαίου ὑπὸ κυβερνήτην τὸν ἔκ Γαλαξειδίου ἀρχαῖον καὶ ἐμπειρότατον πλοίαρχον Ηλίαν Ζαφειρόπουλον ἀπάραν ὀψὲ τῆς ἑσπέρας ἐκ τοῦ λιμένος ἀνέπλεε τὸν Βόσπορον κατευθυνόμενον εἰς Σινώπην καὶ ἐκ ταύτης μετὰ τὴν τέλεσιν τριημέρου καθάρσεως εἰς Ποντοηράκλειαν, ὅτε μόλις παρακάμψαν τὴν ἀποβάθραν τοῦ Ὀρτάκιοϊ καὶ ἤδη πρὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Τεφτεδὰρ βουρνοῦ εὑρισκόμενον εὐρέθη ἀντιμέτωπον πρὸς ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον ὀνομαζόμενον «Καμβρίαν» πλῆρες φορτίου σίτου προερχόμενον ἐξ Ὀδησσοῦ καὶ διαπλέον ὑπὸ κάθαρσιν, ὁλοταχῶς δὲ διαπλέον. Κατὰ τοὺς ναυτικοὺς κανονισμοὺς, ἔταν δύο πλοῖα ἀντιθέτως πλέοντα ἔρχωνται ἀντιμέτωπα, ὀφείλουσι νὰ στρέψωσινἑκάτερογπρὸςτὰδεξιά,καὶτοῦτο ποιήσας ὁ κυβερνήτης τῆς «Τραπεζοῦντος» προσεκάλει διὰ συριγμῶν, κωδώνων καὶ πυροβολισμῶν ἔτι τὸν τοῦ ἀγγλικοῦ, ὅπως ἡ στρέψας πρὸς τὰ δεξιὰ ἀφήσῃ χῶρον ἢ ἀνακόψῃ τὸν πλοῦν. Ἐκείνου δὲ κωφεύοντος, καθορῶν ἀναπόφευκτον τὴν σύγκρουσινκαὶ τὸν ἐν τῷ σφοδρῷ ρεύματι αὐτανδρον καταποντισμόν, διέταξεν ὀπισθοχώρησιν ὁλοταχῶς· ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τοῦτο ὁ ἄγγλος κυβερνήτης ἤλλαξε διεύθυνσιν, οὐδ ἀνέκυψε τὸν πλοῦν, καὶ οὕτω τὸ ἀγγλικὸν ἐπιπεσὸν κατὰ τῆς πρὸς τὴν πρώραν ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς «Τραπεζοῦντος» διήνοιξε μέγα ρῆγμα ἐν αὐτῇ, διατρῆσαν τὴν τε 6! τῶν ἐπιβατῶν αἴθουσαν, καὶ τὴν ὑπ αὐτὴν ἀποθήκην ἐμπορευμάτων. Τὸ ὕδωρ εἰσρεῦσαν ἀμέσως ἐπλήρου ὁρμητικῶς τὴν ἀποθήκην καὶ ἐβύθιζε τὴν πρώραν, (κατὰ τὸν ἐνταῦθα πρόξενον τῆς Τουρκίας οἱ ἐπιβάται συνεποσοῦντο εἰς 87) καὶ τὸ πλήρωμα ιδο περίπου, ἐν ἀγωνίᾳ καὶ τρόμῳ οἱ μὲν ἔσπευδον νὰ ἐκτελῶσιν τὰς διαταγὰς τοῦ πλοιάρχου, οἱ δὲ δι ἀπελπιστικῶν κραυγῶν πληροῦντες τὸν ἀέρα ἐπεκαλοῦντο βοήθειαν· εὐτυχῶς δὲ ἡ ὁλοταχὴς ὀπισθοχώρησις ἀποσύρασα τὴν «Τραπεζοῦντα» ἱκανῶς πρὸς τὰ ὀπίσω προέλαβε φοβερὰν καταστροφὴν, διότι μικροῦ δεῖν κατὰ τοῦ μηχανοστασίου αὐτῆς ἐπέπεσεν τὸ ἀγγλικὸν ὁπότε καὶ ἀμέσως θὰ κατεποντίζετο.

Ἅμα τῇ συγκρούσει ὁ πλοίαρχος Ηλίας Ζαφειρόπουλος ἐξακολουθῶν τὴν ὀπισθοχώρησιν κατώρθωσε νὰ προσορμίσῃ τὸ ἀτμόπλοιον παρὰ τὴνἀποβάθραν τοῦ Ορτάκιοϊ, ἐντὸς τοῦ ἐπ αὐτῆς σχηματιζομένου κολπίσκου, καὶ ἐξοκεῖλαν τὴν πρύμναν ἐπὶ τῶν ἀβαθῶν ὑδάτων ἀπεβίβασε τοὺς ἐπιβάτας πάντας μετὰ τῶν ἀποσκευῶν αὐτῶν, διὰ δὲ τῶν ναυτῶν κατορθώσας νὰ προσδέσῃ τὸ ἡμιβεβυθισμένον ἤδη σκάφος ἀπὸ τῆς ξηρᾶς διὰ κάλων τελευταῖος ἀπεβιβάσθη καὶ αὐτός ἀφοῦ ἐξησφάλισε τὴν σωτηρίαν πάντων.

Αποβάντας εἰς τὴν ξηρὰν τοὺς ναυαγοὺς περιέθαλψε μετὰ γεναιόφρονος προθυμίας ὁ διοικητὴς Διπλοκιονίου ἀντισράτηγος Χασὰν πασσᾶς τάχιστα καταφθὰς εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ἀστυνόμου Ορτάκιοϊ περισυναγαγὼν τοὺς τε ἀνθρώπους καὶ τὰς ἀποσκευὰς αὐτῶν ἐτοποθέτησεν ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης τεμένους, παρέσχε τροφὴν καὶ ἔστησε φρουρὰν, ἵνα μὴ τινος διαρπαγῶσι τὰ

ἔπιπλα, καὶ τῇ πρωΐᾳ ἀπέλυσεν. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ἀτμόπλοιον βαθμηδὸν παρασυρθὲν ὑπὸ τοῦ βάρους τῆς πρύρας ἐγένετο παντελῶς ἄφαντον. Τὸ δ' αἴτιον τοῦ κακοῦ τούτου, τὸ ἀγγλικὸν, παθὸν καὶ αὐτὸ σημαντικὰς ζημίας ἐξώκειλεν εἰς τὴν παραλίαν Κοντοσκαλίου, ὅπου φαλάσσεται ὑπὸ ὑγειονομικῆς ζώνης.

Ἐπὶ τούτοις ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν γεναιότητα καὶ ἐμπειρίαν τοῦ πλοιάρχου Ηλία Ζαφειροπούλου, εἰς οὗ τὴν ψυχραιμίαν καὶ ἱκανότητα ὀφείλεται ὁμολογουμένως ἡ διάσωσις ἰσοσύτων ψυχῶν.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 15 Οκτωβρίου 1893

„Ο ΔΙΠΛΩΜ. ΜΝΗΜΩΝ" ΚΑΙ Η „ΟΔΗΣΣΟΣ"

Β!

Συμπληροῦντες σήμεροντὰ ἐντῷ προχθεσινῷ ἄρθρῳ γραφόμεναλέγομενὅτι οἱ ἱεροὶ κανόνες δὲν ἀπαγορεύουσι τὴν ἐν ξένῳ ναῷ εἴσοδον τῶν ὀρθοδόξων εἰμὴ μόνον ὅπως μὴ συμπροσευχηθῶσι μετὰ τῶν μὴ ἀναγνωριζόντων τὴν αὐτὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν· τοιοῦτον ἀναμφιβόλως τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τοῖς κανόσι πνεῦμα, ὅπερ ἄλλως τε ἀπορρέει ἐκ τοῦ ἀνεξαρτήτου καὶ ἐλευθερίου πνεύματος τοῦ Χριστινισμοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς Ορθοδοξίας. Ἀρα ὁ Μητροπολίτης Βάρνης εἰς οὐδένα προσέκρουσε κανόνα εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ἐνῷ παρίστατο ὁ Ηγεμὼν, τὸν ὁποῖον καὶ προσεφώνησε· παρέστη ὡς εἰς πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν ἑορτήν, οὐχὶ δὲ εἰς ἐκκλησιαστικὴν τελετὴν ἧς συμμετέσχε καὶ αὐτὸς ὡς κληρικός.

Ἄδικον ἄρα ἔχει ἡ συνάδελφος ἰσχυριζομένη ὅτι ἀπηγορεύετο τῷ μητροπολίτῃ ἡ εἴσοδος, ἐνῷ οὐδὲ κανόνες τοιοῦτόν τι διακελεύονται, ἐν ᾧ παρέστη ὡς ἀντιπρόσωπος κοινότητος προσκληθεὶς, προγενέστερα δὲ ἔθιμα τῆς ἐν Κων)πόλει ἐκκλησίας πείθουσιν ἡμᾶς ὅτι δὲν παρεξηστοῦμεν, οὐδὲ διαστρέφομεν τὸ διὰ τῶν ἱερῶν κανόνων διῆκον πνεῦμα.

Τί θὰ συνέβαινεν ἐὰν ἐν Αθήναις αἴφνης τελουμένης δοξολογίας τινὸς ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ δὲν προσήρχοντο καίπερ προσκαλούμενοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἑτεροδόξων θρησκευμάτων ; Βεβαίως, ὡς λέγει καὶ ἡ συνάδελφος, ὡς συμβαίνει καὶ παρ' ἡμῖν, ἐν τοῖς ἰδίοις ναοῖς οἱ διάφυροι θρησκ. ἀρχηγοὶ μετὰ τῶν ὁμοδόξων αὐτῶν προσεύχονται ὑπὲρ τῶν ἑτεροδόξων ἡγεμόνων, ἀλλ' οἱ αὐτοὶ οὐχὶ σπανίως συμπαρίστανται ἐν τῷ τῶν ἑτεροδόξων ναῷ εἰς διαφόρους θρησκ. τελετὰς.

Τὸ δὲ ὑπαινιττόμενον ἐπεισόδιον τὸ γενόμενον ἔντινι τῆς Μακεδονίας ἐπαρχίᾳ καθ' ὃ διεμαρτυρήθη ἡ κεντρικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἁρμοδίως, διότι ὁ πρόξενος ὀρθοδόξου κράτους εἶχεν ἐπισήμους σχέσεις μετ' ἑτεροδόξου μητροπολίτου δὲν δύναται νἀχρησιμεύσῃ ἡμῖν ὡς ὑπογραμμός, διότι ἐκεῖ μὲν ἡ ἐνεστῶσα πολιτικὴ κατάστασις, οἱ διέποντες τὴν χώραν θεοκρατικοὶ νόμοι καὶ τὰ κτηθέντα προνόμια ἐπιτρέπουσι τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀξιοπρεποῦς ταύτης καὶ διπλωματικῆς μεθόδου, ἐνταῦθα ὅμως διαβιοῦντες ἐπὶ ἀλλοίου ἐδάφους ἀποτελοῦμεν θρησκευτικὰς κοινότητας ἐγχωρίου ἰθαγενείας ἐκ πολιτικοῦ καθήκοντος ἀναγνωρίζοντες πληρέστατα τὴν ὑπεροχὴν τῶν διεπόντων ἡμᾶς· ἡ προτεινομένη πολιτικὴ τῆς παντελοῦς διακοπῆς τῶν ποικίλων πρὸς αὐτοὺς σχέσεων ἐξωτερικευομένη διὰ τῶν μητροπολιτῶν τῶν κυβερνώντων ἰθαγενεῖς πληθυσμοὺς ἀνυπολογίστως θὰ ἐζημίου ἡμᾶς καὶ δὴ εἰς τα καίρια καὶ τιμαλφέστερα ἡμῖν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η Ελλ. κυβέρνησις δὲν ἔλαβε πληροφοριαντινὰ περὶτῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Θ' ἀναχωρήσῃ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ ἀναμείνῃ ἐν Γμοῦνδεν τὴν Βασίλισσαν, ἥτις ἀκόμη παραμένει ἐν Πετρουπόλει. Υπολογίζεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐστοι εἰς Αθήνας μετὰ τῆς λοιπῆς βασιλικῆς οἰκογενείας περὶ τὴν 26 τρ. μηνός. Καὶ ὅμως ἐν τοις ἀνακτόροις ὁ Βασιλεὺς ἐπεριμένετο ταχύτερον. Δὲν γνωρίζομεν δὲ διὰ τίνα λόγον ἐν τοις κυβερνητικοις κύκλοις ἐκδηλοῦται ποιά τις ἀνησυχία διὰ τὴν βραδύτητα ταύτην τῆς ἐπανόδου τοῦ ἄνακτος.

Κατὰ τηλεγ. εἰδήσεις ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος ἀνεχώρησεν ἐκ Βιέννης τὴν ἑσπέραν τῆς 5 τρέχ. ἐπιστρέφουσα εἰς Ἑλλάδα διὰ Βενετίας.

* * *

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ βραδύτης τῆς ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως περιάγει εἰς δυσχέρειαν τὴν κυβέρνησιν. Εν τοις κυβερνητικοις κύκλοις λέγεται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐπεθύμει νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλὴν ταχύτερον, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ παρατείνῃ τὴν σύγκλησιν μέχρι τοῦ τελευταίου ὁρίου, ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ Βασιλέως. Τούτου ἕνεκα ἡμέρα συγκλήσεως τῆς Βουλῆς θὰ ὁρισθῇ ἡ 29η τρέχον. μηνός.

* * *

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ

Ανηγγέλθη ἐκ Βουκουρεστίου, ὅτι ἀπεβίωσεν εἰς τὸ αὐτόθι μέγαρόν του μεγάθυμος τῷ ὄντι καὶ μεγάτιμος ὁμογενὴς, ὁ πρίγκηψ Γρηγόριος Σοῦτσος, προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν. Εφερε τὸν μεγαλόσταυρον, ἔδωκε δὲ πάντοτε δείγματα θερμοῦ πατριωτισμοῦ, εὐγενῆ ἐξαίρεσιν ἀποτελέσας μεταξὺ τῶν ἐν Ρουμανίᾳ πολυαρίθμων Ἑλλήνων, οἵτινες ἀπὸ πολλοῦ ἐγκαταστάντες εἰς τὰς παριστρίους χώρας, ἐπελάθοντο πατρίδος καὶ καταγωγῆς, ἀνεδείχθησαν δὲ χυδαῖοι μισέλληνες καὶ διῶκται τοῦ Ελληνισμοῦ. Ο μεταστὰς ὁμογενὴς, ἀγνὴν ἔχων τὴν καρδίαν καὶ ἀληθῶς Ἑλληνικὴν, συνέδραμε, βαθύπλουτος ὤν, τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ Ελληνας καὶ γενναίους παρέσχεν ἐράνους εἰς πᾶν ἔργον ἐθνικὸν, εἶχε δὲ καταστήσει τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρόν του ἐντευκτήριον τῶν ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλλήνων. Η περιουσία τοῦ πρίγκηπος Γρηγορίου Σούτσου ἀνέρχεται εἰς δεκάδας ἑκατομμυρίων. Κατέλιπε διαθήκην, ἧς αἱ διατάξεις μένουσιν ἔτι ἄγνωστοι.

* * *

ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Μετὰ πολυώδυνον καὶ μακρὰν ἀσθένειαν ἀπεβίωσε ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Πάνος Κολοκοτρώνης, υἱὸς τοῦ στρατηλάτου τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, του Νέστορος ἐκείνη τῶν ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων καὶ ἀληθοῦς Γέρου τοῦ Μωρηᾶ. Εν τῷ προσώπῳ τοῦ Πάνου Κολοκοτρώνη ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπώλεσεν ὄντως ἕνα τῶν ἀρίστων, ἂν μὴν πρῶτον αὐτοῦ ἀξιωματικῶν,

* * *

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Ὡς ἀνηγγέλθη ἐκ Ζακύνθου, σεισμὸς ἰσχυρὸς συνεκλόνησε τὸ ἔδαφος τῆς ἀτυχοῦς νήσου. Ο σεισμὸς οὗτος ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον προυξένησε δεδικαιολογημένην ἀνησυχίαν, καθόσον συνωδεύετο ὑπὸ ὑποχθονίου βοῆς μετὰ ζωηρᾶς κινήσεως ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς.

* * *

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΟΘΩΝΟΣ

Εν τῷ ἑλληνικῷ ναῷ τῆς ἐν Μονάχῳ ἑλληνικῆς παροικίας ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιάτρου κ. Ορνστάϊν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου βασιλέως Οθωνος, εἰς ὃ προσῆλθον πλεῖστοι Ελληνες καὶ φιλέλληνες. Μετὰ τὸ μνημόσυνον ὁ κ. Ορνστάϊν μεταβὰς εἰς τὸν τάφον τοῦ Οθωνος κατέθηκεν εὐλαβῶς στέφανον ἐκ δάφνης.

* * *

ΠΑΡΑΦΡΩΝ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

Ὁ ἐπιπλοποιὸς Θεόδωρος Ρουχάκης, ἀνὴρ 30 ἐτῶν, μετέβη εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον, εὗρε δὲ ἐκεῖ τὸν θυρωρὸν χωροφύλακα καὶ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὴν διευθύντριαν. Ὁ θυρωρὸς ὑπῆκουσε καὶ μετ' ὀλίγον ἐνεφανίσθη ἡ διευθύντρια, ἥτις ἠρώτησε τὸν Ρουχάκην τί ζητεῖ, οὗτος δὲ ἀπήντησεν ὅτι θέλει μίαν γυναῖκα διὰ τὴν οἰκίαν του. Η διευθύντρια τῷ ὑπεσχέθη καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ περιμένῃ ὀλίγον, ὅπως τῷ φέρῃ γυναῖκας πολλὰς, καὶ ἐκλέξῃ ἐξ αὐτῶν τὴν καλλιτέραν. Μετ' ὀλίγον ὅμως ἐπεφάνη ἀστυνομικὸς κλητὴρ καὶ ὡδήγησε τὸν περίεργον γυναικοθήραν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κρατητήριον τοῦ Ψυρρῆ. Ὁ ἀτυχὴς ἄνθρωπος πάσχει τὰς φρένας, φρόνιμοι δὲ κύριοι ἐκ Πειραιῶς τὸν ὡδήγησαν εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον, εἰπόντες αὐτῷ ὅτι μόνον ἐκεῖ δύναται νὰ εὕρῃ γυναῖκα τῆς ἀρεσκείας του.

* * *

Η ΧΟΛΕΡΑ

Διὰ Β. Δ. ἐπεβλήθη τριήμερος ἐ-

---

(52) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (52)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Ζ.

(συνέχεια)

Εν τῇ φαιδρᾷ αὐτοῦ μεγαλοπρεπείᾳ ἐνόμιζέ τις ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἔρημον ἐκεῖνο καὶ γυμνὸν τοπίον προσεκτᾶτο χάριν τινά. Εἰς τοὺς μικροὺς ἐμπρο- σθίους κήπους τῶν οἰκιῶν τῶν ἐργατῶν καὶ τοῦ ἐπόπτου εἶχον ἀνθίσῃ τὰ ποικιλόχροα καρυόφυλλα καὶ διὰ τῆς πυκνότητός των ἀπετέλουν ἀνθοδέσμας. Δάλειαι καὶ ἄλλα ἄνθη ἀστεροειδῆ πολύχρωμα διέχυνον τὴν λάμψιν των καὶ ἔκλινον, ὡς νὰ ἤθελον ν' ἀπορροφήσωσι τὴν εὐωδίαν τῶν πολυθελήτρων ἀδελφῶν των ἀνθέων, τὴν ὁποίαν ἐλαφρὰ πνοὴ ἀνέμου ἔφερεν ἀπὸ μεσημβρίας ὑπεράνω τῶν ἀόσμων των καλύκων.

Η Μαρία ἀφεῖσα πρὸς ἀριστερὰντὸ ἀνθρακωρυχεῖον, ἔκαμψε μετὰ τῶν συνοδῶν της πρὸς τὰ δεξιὰ εἴς τινα στενὴν λεωφόρον, ἥτις ὡδήγει ἀμέσως πρὸς τινα ἀτραπὸν λειμῶνος. Ἀμέσως εἶδον μέλανά τινα περίβολον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ὑψοῦτο λευκὸς ναός. Η Μαρία ἐγνώριζεν ὅτι ὁ πατὴρ της ὠκοδομήσατο τὴν ἐκκλησίαν ταύτην. Η θύρα ἦτο ἐστηριγμένη. Ο νεκροθάπτης ἔσκαπτεν νέον τινὰ τάφον. Αλλως πέριξ καθ' ὅλην τὴν εὐρεῖαν περιοχὴν ἐπεκράτει ἄκρα ἡσυχία.

Η Μαρία ἐπορεύετο βραδέως τελευταία ὅλων. Αὐτὸ ἦτο τὸ μέρος, ὅπερ τοσάκις διὰ τῆς φαντασίας της ἐζήτησε νὰ ἴδῃ. Ηδη ἐβάδιζεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, δι' ἧς ἄλλοτέ ποτε ἔφερον τοὺς γονεῖς της εἰς τὴν τελευταίαν των ἀνάπαυσιν. Ερριψε τὸ βλέμμα της περὶ ἑαυτήν.

Οὐδὲν δένδρον ἐξήπλου ἐνταῦθα σκιὰν τινα. Οἱ σταυροὶ καὶ οἱ ἐπιμνημόσυνοι λίθοι μετὰ τῶν ἐπιγραφῶν των ἐξεῖχον διὰ τῆς γυμνότητός των ἐν τῇ μαρμαιρούσῃ ἀτμοσφαίρᾳ. Πολλοὶ τάφοι διετηροῦντο καλῶς, πολλοὶ εἶχον ἐξαλειφθῇ κατὰ τὸ ἤμισυ, ἄλλοι ἐντελῶς, ἀλλὰ πάντες σχεδὸν εἶχον καλυφθῇ ὑπὸ ὑψηλοῦ χόρτου καὶ ἀκμαίων ροδιῶν. Φλόμος δὲ μεγαλοπρεπὴς περιέβαλλε κατὰ μῆκος τὰ τείχη τῆς αὐλῆς. Η μικρὰ θύρα τῆς ἐκκλησίας ἦτο κατὰ τὸ ἥμισυ ἀνοικτή. Ο ψάλτης ἀντιπαρῆλθεν ἐνώπιόν των χαιρετίζων καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν δροσερὸν σκιερὸν αὐτῆς χῶρον.

Η Μαρία ἀνέβλεψεν. Οἱ συνοδοί της ἵσταντο σιωπηλοὶ πρὸ μαρμαρίνου τινὸς μνημείου, ἐξέχοντος τῶν ἄλλων.

Ενθάδε κεῖνται ἡνωμένοι ἐν ἀγάπῃ.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Ι. ΓΟΛΖ.

καὶ

ΜΑΡΙΑ Λ. ΓΟΛΖ.

Ἐκ τῆς οἰκογείας Βέντενερ.

Η νεαρὰ γυνὴ ἐπλησίασε πρὸς τοὺς δύο κισσοστεφεῖς τύμβους. Τὸ πράσσι-

πιτηρητικὴ κάθαρσις εἰς τὰς ἐκ τῶν ἀγγλικῶν λιμένων Crimsby καὶ Hull ὡς καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τοιούτων λιμένων τοῦ ποταμοῦ Gamber προελεύσεις, ἠλαττώθη δὲ εἰς τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὡρῶν ἐπιτηρητικὴν κάθαρσιν ἡ εἰς τὰς ἐκ τῶν γαλλικῶν λιμένων τῆς Μεσογείου τῶν κειμένων μεταξὺ Βεντιμία καὶ Περπινιὰν ἐπιβεβλημένη πενθήμερος ἐπιτηρητικὴ τοιαύτη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ πληροφορούμεθα παρὰ τῶν ἀξιοτίμων ἡμῶν ἀνταποκριτῶν ὅτι οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομάς αὐτῶν δὲν εὐηρεστήθησαν εἰσέτι νὰ τὰς πληρώσωσι παρακαλοῦμεν διὰ τελευταίαν φορὰν τοὺς τοιούτους ὅπως καταβάλωσιν αὐτοῖς ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς τὰ καθυστερούμενα, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχωσιν ἀντιπρόσωποι τῆς «Ὀδησσοῦ» ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταχυδρομικῶς, διότι ἄλλως θὰ προβῶμεν εἰς δι' ἐπαισθητοτέρων μέτρων διεκδίκησιν τοῦ δικαίου μας.

Μόλις διὰ τῆς ἐγκαίρου πληρωμῆς τῆς εὐτελοῦς συνδρομῆς δύναται νὰ συντηρηθῇ ἡ δημοσιογραφία καὶ δὴ ἡ ἐπὶ τῶν συνδρομῶν καὶ μόνον ἐλπίζουσα!

Διὰ τῆς πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» συμπεριφορᾶς τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ὁμογενῶν θὰ ἀποδειχθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς ἂν δύνανται οὗτοι νὰ διατηρήσωσι ἰδίαν ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν ἢ οὔ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΦΗΜΗ

Ἡ Bulgarie ἀναγράφει τὴν Φήμην ὅτι ὁ κ. Ἰβὰν Τσαγκὼφ ἀρχαῖος νομάρχης καὶ δήμαρχος Πύργου, τέως δὲ ἐπιθεωρητὴς τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Υαμπόλεως Πύργου διορισθήσεται ὑπουργὸς τῶν Δημ. Ἔργων.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Τὸ ἀναγραφὲν ὑπὸ τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου», ὅτι ἀνεφύη διαφωνία μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συντηρήσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Σοφίας—Ρώμαν, διαψεύδεται.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ «Βρέμε» γράφει ὅτι ἐν Σοφίᾳ προετοιμάζεται συλλαλητήριον οὐχὶ πολιτικόν, ἀλλὰ φιλολογικὸν ἢ μᾶλλον γλωσσολογικὸν ἢ καλλίτερον διδασκαλικόν, τὸ ὁποῖον θὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ὀρθογραφίας τῆς Βουλγαρικῆς γλώσσης. Φαίνεται ὅτι κάποιος καλούμενος Μιλετὶτς Μακεδὼν καὶ δύο τρεῖς ἄλλοι ἐπίσης Μακεδόνες λόγιοι ἀνέλαβον τὸ σχέδιον νὰ τροποποιήσωσι τὴν ὀρθογραφίαν κατὰ τὴν προφορὰν τὴν ἐπικρατοῦσαν παρὰ τοῖς ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάροις.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ

Ἡ ἀστυνομία Πύργου συνέλαβε τὸν λειβοῦχον Χαλὴλ Μ, Δουράκωφ καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας συντρόφους του, οἵτινες διηυκόλυνον τὴν ἀναχώρησιν ταξειδιωτῶν ἄνευ διαβατηρίου, ὡς καὶ τὴν φυγὴν φυγοστράτων.

ΛΗΣΤΑΙ ΕΠΩΧΟΥΜΕΝΟΙ

Καθὰ γράφει ἡμῖν τακτικὸς ἀνταποκριτής.

Πρότινων ἡμερῶν λησταί τέσσαρες Οθωμανοὶ φερόμενοι ἐφ' ἁμάξης, συνηντήθησαν μετά τινος χωροφύλακος Χρήστου Μπαρζάκωφ καλουμένου πλησίον τοῦ χωρίου Ντουβὰν Γιοβασὴ πρὸς ὃν ἀπεκρίθησαν ὅτι σπεύδουσι νὰ καταφθάσωσι συγχωρίους αὐτῶν, ὑποπτευθεὶς ὅμως τὸ ποιὸν αὐτῶν, παρηκολούθησε τούτους μέχρι τοῦ χωρίου, ἔνθα σταθμεύσαντες οὗτοι παρὰ τὸ οἰνοπωλεῖον εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ· ἐρεύνης γενομένης ἐν τῇ ἁμάξῃ των, εὗρε διάφορα φονικὰ ὅπλα· παρὰ τὴν θύραν τότε τοῦ καφείου σταθεὶς ὁκλητὴρ ἠπείλησε διὰ πυροβόλου εἶτα δὲ ἐξιφούλκησε κατ' αὐτῶν ἀόπλων ὄντων, καὶ τοὺς χωρικοὺς τοὺς ἐν τῷ καφφείῳ εὑρισκομένους καλέσας εἰς βοήθειαν, συνέλαβεν ἄνευ ἀντιστάσεως τοὺς ἀφελεῖς κλέπτας. καὶ πεδήσας τούτους, ὡδήγησεν εἰς Βαλτσίκιον τοῦ ἑνὸς δραπατεύσαντος, τοῦ ὁποίου ὅμως ἐλπίζεται ἡ σύλληψις.

ΚΑΘΑΡΣΙΣ

Ἡ ἐν Τσαριβρὸδ κάθαρσις ἠλαττώθη εἰς 24ωρον. Συνεπείᾳ τοῦ μέτρου τούτου ὁ κ. Πέτρος Νάτσης νομαχιακὸς ἰατρὸς Τρὶν εἰς ὃν εἶχεν ἀνατεθεῖ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Τσαριβρὸδ λοιμοκαθαρτηρίου, ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν θέσιν του· διὸ τὸ ἀνώτατον ὑγειονομικὸν συμβούλιον ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον δι' ἧς εἰς τοὺς διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας Ἐξπρὲς ἀφικνουμένους εἰς Βουλγαρίαν ὁρίζεται ἐπίσης 24ωρος κάθαρσις εἰς δὲ τοὺς μεταβαίνοντας διὰ τῆς αὐτῆς ἁμοξοστοιχίας κατ' εὐθεῖαν εἰς Τουρκίαν μόνον ἀπολύμανσις αὐτῶν καὶ τῶν ἐφοδίων των. συνοδεύοντος ὅμως αὐτοὺς μέχρι τῶν τουρκικῶν συνόρων ἰατροῦ τοῦ ὑγειονομείου.

ΧΙΩΝ

Καθὰ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σοφίας κατέπεσε εἰς τὴν Βίτοσσαν καὶ ἐν τῇ πόλει ἱκανὴ χιὼν πάχους εἴκοσι περίπου ἑκατοστομέτρων.

ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΣ

Κατὰ τὰς ἐκ Φιλιππουπόλεως πληροφορίας ἡμῶν ὁ ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν καλὸς φίλος ἡμῶν κ. Μελησσινὸς, τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν (8) ἐνεστ. κατετάχθη ἐν τῇ χορείᾳ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας μας, χειροτονηθεὶς Ἱεροδιάκονος ἐν Φιλιπ/πόλει. Τὰ περικοσμοῦντα τὸν φίλον ἡμῶν προσόντα, ἐνισχύουσι τὴν γενικὴν πεποίθησιν ὅτι πολλὰ ἔχει νὰ ἐλπίζῃ ἡ Ἐκκλησία παρ' αὐτοῦ. Ὁ Ἱερολ. κ. Μελησσινὸς ἀκεραίου καὶ ἀνεξαρτήτου χαρακτῆρος ἐπὶ τριετίαν λίαν εὐφήμως καὶ τιμιώτατα ἐξασκήσας τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀνατ. Ρωμυλίας ἐν αὐτῇ, ἤδη τυγχάνει διαχειριστὴς ἡ λογιστὴς τῆς περιουσίας τῆς Ἑλλην. κοινότητος Φιλιπ/πόλεως ἀπολαύων τῆς γενικῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψ ως Ως συγγραφεὺς δὲ γνωσὸς τυγχάνει τῷ Ἑλληνικῷ δημοσιῳ ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ἐπαρχίας τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ ἐπιστημονισυγγράμματος «Πρόχειρον Νομικὸν Βιβλ. Αον τὰ κωλύματα τοῦ Γάμου ἐν τῇ Ἀνατ. Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ» ὅπερ ἔτυχε θερμῶν ἐπαίνων, παρά τε τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ὡς ἱεροκῆρυξ καὶ **ἱερεύς τῆς ἐκ**κλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάουαϋριον ἀναχωρεῖ εἰς τὸ κέντρον τῆς κληρικῆς ἰσχύος, τὴν Κων/πολιν, ὁ πανοσιολογιώτατος κ. Νικόδημος, τελειόφοιτος τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς ἐφωδιασμένος διὰ τῶν κανονικῶν ἀπολυτηρίων καὶ συστατικῶν γραμμάτων, πεποίθαμεν δὲ ὅτι οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις θὰ ἐκτιμήσωσιν τὰ περικοσμοῦντα αὐτὸν πλεονεκτήματα.

ΧΟΛΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὸ Ἰολερικὸν δελτίον τῆς 11ης τρ. βεβαιοῖ εἰς Τοτρακὰν δύο νέα κρούσματα· ἓν παλαιὸν ἦτοι ἐν συνόλῳ τρία· ὁ ἀρχαῖος ἀσθενὴς ἀπέθανε, ὥστε μένουσι δύο. Ἐν τῷ χωρίῳ Καδῆ-κιοϊ οὐδὲν νέον κροῦσμα.

Κατὰ τὸτῆς 12 ἐν Τοτρακὰν οὐδὲν νέον κροῦσμα ἐβεβαιώθη οὔτε ἐν τῷχωρίῳΚαδῆκιοϊ, ὅπου τὸ ἕν ὑπολειφθὲν ἐθεραπεύθη.

Εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπαρχίας Τοτροκὰν ἐπικρατεῖ ἄκρα ὑγεία.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

Βάρνα, 7 Χ /93.	βγ.	Διβ.	φρ.	χρ.
Ραζγράδ	2	56½	7	40
»	1	56¼	7	30
»	1	57	7	50
Ισικλ.	1	55	7	
»	1	55½	7	10
»	3	56¼	7	30
Σεϊταν.	4	56¾	7	50
Κασπ.	2	57¼	7	65
»	1	57½	7	70
»	3	56¼	7	35
»	1	56¾	7	50
Πραβ.	2	58	7	85
»	1	56½	7	40
»	1	57	7	45
»	4	57	7	55
Σ. Κ.	5	57½	7	70

Βάρνα τῇ 14 Οκτωβρίου 1893.

ΠΡΟΣ ΔΙΑΧΥΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΨΕΥΔΟΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΜΑΘΕΙΑΣ

ΕΛΕΓΧΟΣ

Α!

Διατὶ ὁ γνωστὸς ταῖς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνικαῖς Κοινότησι Γοργίας ἔγραψε κατὰ τῆς « Ὀδησσοῦ ».

Ὁ διὰ τρίτην καὶ τελευταίαν ἀναμφιβόλως φορὰν διευθύνων ἢ μᾶλλον διευθυνόμενος ὑπὸ τῶν ἀνηλίκων μαθητῶν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ὁ ἐν τῇ ἐγκρίτῳ καὶ προσφιλεῖ συναδέλφῳ «Πατρίδι» αὐτοτιτλοφορούμενος σχολάρχης τῆς Ε λ λ η ν ι κ ῆ ς Κ ο ι ν ό τ η τ ο ς Β ά ρ ν η ς Γοργίας εἶνε παρ' ὅσον τὸν ἐνομίζομεν κοῦφος καὶ ἐπιπόλαιος. Αἱ πράξεις του ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἠπατήθημεν ἐν τῇ ἀνατομικῇ μελέτῃ καὶ ψυχολογήσει ἐπὶ τῆς συνήθως π ο λ λ ο ῦ κ α ὶ γ ε ν ν α ί ο υ π ν ε ύ μ α τ ο ς πεπληρωμένης ἐλαφρᾶς κεφαλῆς του. Πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν ἀττικῶν συναδέλφων (διότι εἶνε φιλομαθὴς, ἂν οὐχὶ φιλαναγνώστης) ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ μακαρίᾳ τῇ λήξει γνωστὸς εἰς τὴν «Μαρούλα» Κόκορας, συνέλαβε τὴν τιμῶσαν αὐτὸν μεγαλεπίβουλον ἰδέαν ὅπως ἀνακηρυχθῇ ἐπάξιος ἐκείνου διάδοχος ἐκφωνῶν καὶ αὐτὸς πεντάρικους καὶ δεκάρικους λόγους καὶ διατριβὰς ἔστω καὶ περὶ τῆς παρὰ τοῖς ἀγρίοις τῆς Ἀφρικῆς φιλολογικῆς κινήσεως, ἁπλῶς καὶ μόνον ὅπως ἀποκτήσῃ κοκόρειον φήμην καὶ γίνῃ λόγος εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τοῦ μεγαλοσχήμου ἀτόμου του. Πιστεύομεν δὲ

νον τοῦ κισσοῦ των χρῶμα μαρμαῖρον τῇ ἀπέτεινε τρόπον τινὰ φιλικὸν ἀσπασμόν. Δύο χρυσαλλίδες αἰωρούμεναι ἔπαιζον ἐπὶ τῶν μαρμαρυσσόντων φύλλων. Τότε ἠσθάνθη ὅτι καὶ πάλιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον δάκρυα θερμὰ ἀνέβλυζον ἀπὸ καρδίας εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Εγονυπέτησε παρὰ τὸν τάφον τῆς μητρός της καὶ ἔθλιψε τὸ πρόσωπόν της ἐπὶ τοῦ καλύπτοντος αὐτὴν κισσοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἠκούοντο οἱ ἦχοι τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου.

Ητο σάββατον, ὁ ψάλτης ἔπαιζεν ἓν νέον τῆς κυριακῆς ἐκκλησιαστικὸν ᾄσμα. Οἱ ἀντηχοῦντες ἦχοι καὶ ἡ βαθεῖα ἄκρα σιγὴ τοῦ νεκροταφείου ἀπετέλων πανηγυρικὴν ἁρμονίαν.

— Ας ἀπομακρυνθῶμεν ἐντεῦθεν ἐψιθύρισε σιγὰ ὁ Γάρνιζ.

Ὁ Βαλέριος Καρίσιος ἐκίνησε τὴν κεφαλήν του. Ἡ σύζυγός μου δὲν πρέπει νὰ μένῃ μόνη, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον τώρα ἐψιθύρισεν οὗτος περιδεής. Ενθυμοῦμαι ἀκόμη τὶ συνέβη ψὲς τὴν νύκτα.—Κύριε διευθυντὰ, ἔχω ν' ἀποτείνω μίαν σπουδαίαν ἐρώτησιν—τώρα ὄχι, τώρα ὄχι, ἀλλὰ βραδύτερον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μας.

— Εἶμαι ἐντελῶς εἰς τὰς διαταγάς σας εἶπεν ὁ Γάρνιζ γενόμενος ἐκτάκτως περίεργος.

Τῆς Μαρίας αἱ σκέψεις ἐπλανῶντο κατ' ἀρχὰς ἀορίστως καὶ ἀσκόπως περὶ τοῦ ἄλλοτέ ποτε καὶ περὶ τοῦ παρόντος. Ἡ ζωὴ τῇ ἐφαίνετο τόσῳ ἀηδής. Αν ἠδύνατο τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ ἐκφράσῃ εὐχήν τινα, αὕτη θὰ ἦτο, νὰ ἠδύνατο ὡς τρίτη νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τὸν κισσὸν ἐκεῖνον τῶν δύο τάφων καὶ ν' ἀναπαυθῇ διὰ παντός. Πόσον μωρῶς προσηνέχθη τότε καὶ ἠρνήθη εἰς τὸν Ρόρφ τὸ ἐλεεινὸν ἐκεῖνο ποσὸν τῶν χρημάτων. Ρόλφ! Ποῦ νὰ ἦτο;

Δὲν τὸν ἐπανεῖδεν ἀπὸ τοῦ γάμου της. Πῶς νὰ ὑπέφερεν οὗτος τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἔρωτός του; Δὲν ἦτο ἄραγε αὕτη ἔνοχος εἰς τοῦτο; Ω, μικρὰ καὶ φθονερὰ καρδία! Καὶ διατὶ νὰ τὴν ἀγαπήσῃ; Πῶς τῇ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν ν' ἀπαντήσῃ; τοιοῦτόν τι. Τὸ μόνον ἁμάρτημά του ἦτο πόθος ἐρωτικῆς εὐτυχίας, τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν εἶχε καὶ αὐτή. Καὶ αὕτη κατέστρεψε τὴν εὐδαιμονίαν του, ἐνῷ ἦτο τόσῳ πλουσία, Ηρνήθη ὀλίγα χρήματα εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἦτο ἡ μόνη φωτεινὴ ἡλιακὴ ἀκτὶς τῆς νεότητός της, ὅστις τοσάκις τὴν εἶχε προστατεύσῃ, τοσάκις τὴν εἶχεν ὀνομάσῃ ἀδελφοῦλαν του.

Αν τώρα οὗτος ἦτο ἐλεεινὸς, ἂν κατεστρέφετο ἐκ τῆς λύπης του, τὶς ἔπταιε. Ὠ, καὶ δὲν ἦτο ἄραγε ὁ σύζυγός της ἐκεῖνος, ὅστις ἐνέβαλεν ἐν τῇ καρδίᾳ της τὴν πρὸς τὸν Ρόλφ σκληρότητα ταύτην διὰ τῆς εἰρωνείας καὶ τῆς χλεύης. Αν ἡ ἠπία καὶ τρυφερὰ μήτηρ της ἤθελε προσενεχθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξ ἰδιοτελείας καί. .

Απερίγραπτος φροντὶς περὶ τῆς τύχης τοῦ Ρόλφ τὴν κατέλαβεν αἴφνης. Επρεπε μὲ πᾶσαν θυσίαν νὰ διορθώσῃ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον προὐκάλεσε διὰ τῆς ἀρνήσεώς της. Ὁ Ρόλφ ἠδύνατο ἀκόμη νὰ γείνῃ εὐτυχής.

('Ακολουθεῖ).

ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ τρέχωσι κατόπιν αὐτοῦ οἱ ἀγυιόπαιδες κραυγάζοντες, Λόγο, Κόκορα, Κόκορα, λόγο!

Τοιαύτην φήμην ἐπιζητήσας δὲν ἠστόχησε, διότι καθὼς πληροφορούμεθα ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν ταῖς λέσχαις, ἐν τοῖς καπηλείοις, ἐν ταῖς ἐσόδαις καὶ ταῖς ἐξόδοις δημηγορεῖ καὶ ρητορεύει κατακρίνων καὶ σχολιάζων τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ ἑνὸς, διαβάλλων καὶ συκοφαντῶν τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ πολιτείαν τοῦ δευτέρου καὶ «στιγματίζων χάριν τῆς ἀληθείας τὸ κακὸν (πολὺ μακρὰν ὀσφραίνεται, ὡς ἔοικε) τῆς ἀγνοίας» τῶν τρίτων· ἄλλος Διογένης μὲ τὸν φανὸν ἀνὰ χεῖρας καὶ τὴν ράβδον του περιέρχεται παντοῦ ζητῶν ἐγγραμμάτους καὶ πεπαιδευμένους!

Αὐτὸ θὰ εἰπῇ νὰ ἔχῃ τις γεμάτην τὴν κεφαλὴν συνήθως μὲν ἀπὸ φιλολογικὰ ἄχυρα καὶ σχολαστικὴν ἀτμόκφαιραν, ἐνίοτε δὲ ἀπὸ πολὺ καὶ ἐξάπτον τὴν φαντασίαν πνεῦμα!

Ὁ ἐν λόγῳ Γοργίας ἀπογοητευθεὶς ἐκ τῆς ἐν τῇ πατρίδι του παραγνωρίσεως τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἀποστραφεὶς δὲ τὸ καπνεμπόριον καὶ τὸ διδασκαλικὸν κατόπιν ἐπάγγελμα ἐν Τουρκίᾳ διὰ λόγους ἀνωτέρας, διωρίσθη ὡς διδάσκαλος εἰς Ἀγχίαλο/ κατ εὐαγγελικὴν καὶ φιλάνθρωπον ἐν Κων)πόλει συγκυρίαν συναντηθεὶς μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐν λόγῳ κοινότητος· δυστυχῶς ἐκεῖθεν, ὡς καὶ ἐκ Πύργου, ἐπισήμως ἀποβληθεὶς ἐγένετο δεκτὸς ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν τότε ἐφόρων· ἀλλ' ἐφέτος τὰ βρῆκε πολὺ σκοῦρα κατὰτὴν συνήθη ἔκφρασιν, διότι ὡς ἔφοροι ἐξελέγησαν ἄνδρες δραστήριοι, ἐγγράματοι, καλοὶ πατριῶται τὰ πάντα θυσιάζοντες πρὸ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ὡς ἄνθρωσος δὲ ἔξυπνος ἐνοήσας ὅτι δὲν θὰ περάσῃ πλέον ἡ μπογιάτου, οὔτε ἐν Βάρνῃ, οὔτε ἀλλαχοῦ τῆς Βουλγαρίας, ἀλλ' οὔτε ἐν Τουρκίᾳ (ὁ Γοργίας μᾶς ἐννοεῖ) ἐνόμισε καλὸν καὶ εὔκολον νὰ προλεάνῃ τὴν εἰς Ρωμανίαν ἄγουσαν, ὅπου, καθὼς ἀκούει, ρέει ὡς Δούναβις ὁ χρυσὸς τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν. Ἡ συντομωτέρα δὲ ὁδὸς ἡ ἄγουσα εὐθὺ πρὸς τὸν σκοπὸν ἦτο ἀναμφιβόλως ἕνας γραφιδοπόλεμος οἱοσδήποτε, ἕνας τράκος κατὰ τινος ἐφημερίδος, τῆς «Ὀδησσοῦ» φερ' εἰπεῖν ἥτις ἄλλοτε τόσα ἔγραψε κατ' αὐτοῦ ἀνασύρασα τὴν δοράν τοῦ λέοντος καὶ τοῦ γραμματισμένου. Τὸ νὰ γράφῃ τις ἐναντίον δημοσιογράφου καὶ νὰ ἀναδιφῇ τὰ κακὰ τῆς θεολογικῆς αὐτοῦ ἀγνοίας εἶνε βεβαίως ἀπόδειξις ὅτι ὁ γράφων εἶναι πολὺ, παρὰ πολὺ σπουδαῖος.

Ἰδού, κύριοι, οἱ σπουδαιότεροι λόγοι οἱ ἐξαναγκάσαντες τὸν Γοργίαν εἰς μίαν μεγάλην, μεγάλην ἀνοησίαν, τὸ μικρότερον δὲ κέρδος τὸ προκῆπτον ἐκ ταύτης εἶναι ὅτι αἱ ἐφημερίδες γράφουσι περὶ τοῦ ὀνόματός του. Μὰ τὰ γένειατοῦ Σατανᾶ εἶναι ὡραία ρεκλάμα, ἐξαίρετον δὲ διαβατήριον διὰ τὴν Ρουμανίαν!

Ἰδοὺ διατὶ ἔγραψε κατὰ τῆς «Ὀδησσοῦ!

(ἀκολουθεῖ)

GRANDE LOTERIE DE CAPITAUX

garantie légalemant par le suprême Gouvernement à **Hambourg.**

500,000

Marcs ou

Francs 625,000

comme gros lot sont offerts en cas le plus heureux par la Nouvelle Grande Loterie de Capitaux, garantie par l' Etat de Hambourg.

Mais en tous cas :

1	Prime de Marcs	300000
1	Lot de Marcs	200000
1	Lot de Marcs	100000
2	Lots de Marcs	75000
1	Lot de Marcs	70000
1	Lot de Marcs	65000
1	Lot de Marcs	60000
1	Lot de Marcs	55000
2	Lot de Marcs	50000
1	Lot de Marcs	40000
5	Lots de Marcs	20000
3	Lots de Marcs	15000
26	Lots de Marcs	10000
56	Lots de Marcs	5000
106	Lots de Marcs	3000
253	Lots de Marcs	2000
6	Lots de Marcs	1500
756	Lots de Marcs	1000
1237	Lots de Marcs	500
33950	Lots de Marcs	148

18991 Lots de Marcs 300, 200 150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.

La Loterie de Capitaux bien importante, autorisée par le haut Gouvernement d' Etat à **Hambourg,** et garantie par la propriété totale d'Etat, contient **110,000 billets,** dont **55,400** doivent gagner avec sûreté. **Le capital dans cette loterie est à peu près**

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette loterie d'argent est de telle manière que tous les 55,400 prix indiqués ci dessus serons décidés avec sûreté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première classe est Marcs **50,000,** seconde classe Marcs **55,000,** monte dans la troisième à Marcs **60,000,** dans la quatrième à Marcs **65,000,** dans la cinquième à Marcs **70,000,** dans la sixième à Marcs **75,000,** et septième à évent. Marcs **500,000,** mais en tous cas à **300,000, 200,000 Marcs,** etc.

La maison de commerce nommée au pied invite par la présente respectueusement à s'intéresser dans cette **Grande loterie de Capitaux.**

Les personnes désirant donner des ordres sont priées d'y ajouter les montants respectifs en **Billets de Banque de France,** ou de tout pays européen, ou en **timbres-poste,** on le plus commode sera d'envoyer l'argent par **mandat de poste** international de votre paus, allemande ou autrichienne, Bons de Poste francais.

Pour le tirage le la première classe,

		coûte
1 billet original entière	frs.	7,50
1 demi-billet original	„	3,75
1 quart de billet original	„	1,90

Le prix des billets des classes suivantes et aussi la distribution de tous les prix et dates des tirages, enfin tous les details on peut voir du plan officiel.

Chacun recevra entre ses mains les **billets originaux** pourvues des armes d'Etat, et en même temps le **plan officiell des tirages,** où l'on verra tous les détails nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra la liste officielle des primes tirées pourvue des armes d' Etat. **Le paiement des lots se fera selon le plan promptement, sous le garantie de l'Etat. Les pjix sont payable en Reichsmark.** En cas que, contre notre attente, le plan des tirages ne con vienne pas á un des intérés, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et ä restituer le montant recu. Si l' on désirs, le **plan officiel des tirages** est envoyé gratis d'avance pour en prendre connaissance. **Nous prions de bieu vouloir nous envoyer les ordres le plus promptement possible, mais en tout cas avant le**

10 Novembre 1893 n. ST. Valentin & Cie.

Maison de Banque

HAMBOURG

Ville libre. Allemagne.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 14 Οκτωβρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 2. Ἀγορὰ » » » 2.25		ἀγορὰ εἰς χρυσὺν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
		λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λβα	ἑκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100 ..	259		270	—	263	—
» φράγκ. χρυσᾶ	100 ..	—	—	101	50	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιωρ.	100 ..	296	50	201	80	200	80
» φράγκ. χρυσᾶ	100 ..			100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100 ..	122	80	124	50	123	80
» φρ χρυσᾶ	100 ..	—		100	50	—	—
Γαλλίας Βελγίου Ἰταλίας Ελβετ. } φράγκα χρυσᾶ . . .	100 ..	— 99	— 75	100 100	20 15	—	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1 ..	25	17	25	25	25	22
» φράγ. χρυσᾶ	100 ..	—	—	100	60	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1 ..	—	—	22	90	22	85
» φράγ. χρυσᾶ	100 ..	—	—	100	30	—	—
Σερβίας Ρουμανίας } φράγκα χρυσᾶ . .	100 ..	—	—	100 100	15 40	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	50	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 10. 6 1/2							

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 2.50 ἑκ

(3) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (3)

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΗΣ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ (ΣΩΖΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΥΝ), ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἐποικήσεως αὐτῶν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς.

ΜΕΡΟΣ Α!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α!

(570 Π Χ = 325 Μ Χ)

Ὄχυραι φύσει, διότι ἡ μὲν Ἀπολλωνία ἐκτίσθη ἐπὶ νησῖδος μικρὸν ἀπεχούσης τῆς στερεᾶς, μεθ' ἧς βραδύτερον συνηνώθη, ἡ δὲ Μεσημβρία ἐπὶ ὑψηλῆς καὶ ἀποκρήμνου χερσονησῖδος, συνδεομένης διὰ στενοτάτου ἰσθμοῦ μετὰ τῆς ἠπείρου, (περὶ Ἀγχιάλου οὐδεὶς ἐπὶ τοῦ παρόντος λόγος, ὡς συνοικισθείσης εἰς χρόνους μεταγενεστέρους) εἶχον προσέτι εὐρεῖς καὶ ἀσφαλεῖς λιμένας, εἰς οὓς, μάλιστα εἰς τὸν τῆς Ἀπολλωνίας, πολυάριθμα πλοῖα ἠδύναντο νὰ προσορμισθῶσι. Ἐπὶ τοῦ δίωρον μόλις ἀπέχοντος Αἵμου ὑπῆρχον συνηρεφῆ καὶ ἀπέραντα δάση, ἀνεξάντλητον περέχοντα ναυπηγήσιμον ξυλείαν, ἡ δὲ πέριξ περίρρυτος καὶ εὔφορος γῆ, οὐ μόνον μεγάλην ποσότητα παρῆγε δημητριακῶν καρπῶν καὶ διέτρεφε πολυπληθεῖς ἀγέλας καὶ ποίμνια, ἐνέκλειεν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς καὶ παντοειδῆ χρήσιμα μέταλλα, ὡς χαλκὸν καὶ σίδηρον παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν. Ἐὰν δὲ ἡ σήμερον διενεργουμένη ἐν αὐταῖς ἁλιεία παλαμίδων καὶ σκόμβρων διενηργεῖτο καὶ τότε, βεβαίως αὕτη οὐκ ὀλίγα θ' ἀπέφερε κέρδη εἰς τοὺς κατοίκους, διότι καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι οἱ ἰχθῦς οὗτοι, ἁλίπαστοι ἢ τεταριχευμένοι, ἦσαν λίαν περιζήτητοι εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μ. Ἀσίας.

Κατ' ἀρχάς, ὡς ἦν ἐπόμενον· οἱ ἐγχώριοι λίαν ὑπόπτως εἶδον τοὺς ἐλθόντας ἵνα ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ξένους, ἀνωτέρους τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἡμέρωσιν, καὶ κερπωθῶσι, καίτοι ἐν εἰρηνικῇ ἐργασίᾳ, τὰ ἐν φυσικῇ ἔτι καταστάσει πλούτη τῆς χώρας αὐτῶν. Πᾶσα ὅμως δυσπιστία διεσκεδάσθη, ὅτε ἐλθόντες εἰς στενωτέραν ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν, εἶδον μεθ' ὁπόσης εὐθήτητος προσεφέροντο ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς αὐτῶν συναλλαγαῖς, τότε δ' ἐπῆλθε ἀδέλφωσις πλήρης Θρᾳκῶν καὶ Ἑλλήνων, ἧς ἄνευ οὐδέποτε θ' ἀνεδεικνύοντο ἡ Ἀπολλωνία καὶ ἡ Μεσημβρία τὰ ἀνθηρότερα ἐθνικὰ ἐμπορεῖα ἐπὶ τῆς παραλίας ταύτης. Τὴν ἀδέλφωσιν τῶν δύο τούτων συγγενῶν ἄλλως τε λαῶν ἀπεικονίζει καὶ τὸ ἑλληνοθρᾳκικὸν ὄνομα τῆς Μεσημβρίας, ἐπὶ θρᾳκικοῦ ἴσως συνοικισμοῦ ἀνιδρυθείσης· εἰσκομίζοντες δὲ οἱ ἐγχώριοι εἰς τὰς πόλεις ταύτας καὶ πωλοῦντες, ἢ ἀνταλλάσσοντες τὰ προϊόντα αὐτῶν, δὲν ἐκέρδαινον μόνον ἐκ τῆς πωλήσεως-ἢ τῆς ἀνταλλαγῆς ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς προσκτήσεως ἑλληνικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ἑλληνικῆς ἡμερώσεως καὶ πολιτισμοῦ. Δὲν εἶναι δὲ ἴσως ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν, πόσον καὶ αἱ πόλεις αὗται συνετέλεσαν εἰς τὸν βαθμιαῖον ἐξελληνισμὸν τῆς πέριξ χώρας, διότι τοῦτο καὶ ἡ Ἱστορία καὶ τὰ σωζόμενα ἐρείπια, καὶ αἱ ἀνακαλυπτόμεναι ἀρχαιότητες μαρτυροῦσι.

Καὶ ἐνόσῳ μὲν διετέλουν ὑπὸ τὴν περσικὴν ἐξουσίαν, περιελθοῦσαν ὑπ' αὐτὴν κατὰ τὴν ὁλοσχερῆ κατάκτησιν τῆς Θρᾴκης ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Δαρείου Μεγαβάζου, ἡ ὑλικὴ προαγωγὴ καὶ ἀνάπτυξις τῶν πόλεων τούτων ἐπήρχετο λίαν βραδέως.

ἀκολουθεῖ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ — ΒΑΡΝΑ